

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa 1/ **M. U., nar. X. bytom U.** a navrhovateľa 2/ **U., spol. s r. o., so sídlom N.,** IČO: X., obaja právne zastúpení Mgr. I. P., advokátom, so sídlom K., proti odporcovi **JUDr. M. L., PhD., so sídlom J.,** správca konkurznej podstaty úpadcu P. O., a. s. „v likvidácii“, t. č. v konkurze, so sídlom N., IČO: X. **o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty,** na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. júna 2010, č. k. 34 Cbi 29/09-127, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. júna 2010, č. k. 34 Cbi 29/09-127 v napadnutej časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu vylúčil v celosti nehnuteľnosť, pozemok evidovaný S. K. N. na LV č. X. k. ú. N., C-KN parc. č. X. ostatné plochy o výmere 93 m², C-KN parc. č. X. zastavané plochy a nádvoria o výmere 208 m², C-KN parc. č. X. zastavané plochy a nádvoria o výmere 503 m², zapísané pod B 1 na navrhovateľa 1/ v 1/2 úč. a pod B 4 na navrhovateľa 2/ v 1/2 úč. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľom 1/ a 2/ trovy konania v sume 503,63 Eur na účet právneho zástupcu Mgr. I. P.

O vylúčení vecí rozhodol podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) v spojení s ust. § 123 a § 124 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. a zásady úspechu v konaní. Keďže navrhovatelia 1/ a 2/ boli v konaní úspešní proti odporcovi, súd im priznal náhradu trov konania v sume 503,63 Eur. Trovy konania navrhovateľov 1/ a 2/ pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 171,16 Eur za 2 úkony právnej služby po 42,79 Eur x 2 (po znížení o 20% zo sumy 53,49 Eur, keďže advokát zastupoval dvoch navrhovateľov) za prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie návrhu (vykonané v roku 2009) podľa ust. § 11 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), účinnej od 01. 06.2009 a za 1 úkon právnej služby á 27,745 Eur x 2 (po znížení o 50% zo sumy 55,49 Eur) za účasť na pojednávaní dňa 29. 06. 2010 podľa ust. § 13 ods. 2 vyhlášky účinnej od 01. 06. 2010, ďalej režijný paušál 4x 6,95 Eur a 2x 7,21 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky, náhradu za stratu času v sume 96,16 Eur (4x2 polhodiny po 12,02 Eur) podľa ust. § 17 ods. 1, 3 vyhlášky a náhradu cestovného osobným motorovým vozidlom v sume 58,19 Eur (priemerná spotreba 6,2 litra / 100km, na pojednávanie súdu na trase Zubrohlava-Banská Bystrica a späť /230 km/ a náhradu za opotrebenie vozidla 0,183 Eur/km) a 19% daň z pridanej hodnoty v sume 80,41 Eur, vypočítanú zo sumy 423,22 Eur. Rozdiel, ktorý vznikol medzi sumou uplatnenou a sumou priznanou, navrhovateľom nepriznal, pretože výška trov právneho zastúpenia bola nesprávne uplatnená. Zároveň súd upozornil navrhovateľov, že aj keď im náhradu trov konania priznal, táto je z uspokojenia v konkurze podľa ust. § 33 ZKV vylúčená.

Proti rozhodnutiu, v časti výroku o trovách konania, podal odporca v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že v predmetnej veci pri rozhodovaní o trovách konania bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 150 O. s. p. vzhľadom na okolnosť hodnú osobitného zreteľa, a to, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz. Ide o nevyhnutnú obranu správcu, ktorý podľa ZKV je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou pri vymáhaní sporných nárokov a majetku, o ktorom sú predpoklady zápisu do konkurznej podstaty, a to bez ohľadu na prípadné riziko neúspechu. Výkon osobitnej funkcie a plnenie povinností správcu ako osoby „sui generis“ nemožno viazať na prípadný výsledok konania, ako nemožno podmieňovať výkon funkcie správcu v závislosti od prípadného rizika uloženia povinnosti nahradiť trovy v konaniach vedených správcom ako zodpovednostný následok za neúspech v tomto spore. Poukázal na zákonnú dikciu, podľa ktorej trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s vedením konkurzu a konaním s ním súvisiacim zásadne nemožno

uspokojiť v konkurznom konaní, iba ak podstate vznikol podľa ust. § 25 ZKV prospech, čo však nie je tento prípad. Ak by odvolací súd potvrdil rozhodnutie vo výroku o trovách konania, vznikla by neriešiteľná situácia, pretože pohľadávka priznaná navrhovateľom 1/ a 2/ právoplatným rozhodnutím súdu by nebola v konkurznom konaní vymožitelná, keďže trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s vedením konkurzu a konaním s ním súvisiacom, sú vylúčené z uspokojenia v konkurznom konaní. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie o trovách konania zmenil a navrhovateľom 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania.

K odvolaniu odporcu sa navrhovatelia 1/ a 2/ písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v napadnutej časti výroku o trovách konania v medziach podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov prvostupňového konania, o ktorých krajský súd správne rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p., keďže navrhovatelia 1/ a 2/ mali voči odporcovi vo veci plný úspech. Krajský súd správne odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľom 1/ a 2/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 503,63 Eur na účet ich právneho zástupcu podľa ust. § 11 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods.1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Okolnosť, že právo na náhradu trov konania priznané úspešným účastníkom v spore o vylúčenie veci z konkurznej podstaty nie je uspokojiteľné v konkurznom konaní, ako dôsledok ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, neznamená, že taká pohľadávka by nemohla byť uspokojená po skončení konkurzného konania po splnení rozvrhového uznesenia alebo v rámci likvidácie spoločnosti úpadcu, t.j. v prípade, že po skončení konkurzu by jej zostal

majetok. V takom prípade je možné prihlásiť pohľadávku z titulu súdom priznanej náhrady trov konania po vstupe spoločnosti do likvidácie podľa ust. § 73 Obchodného zákonníka a nie je vylúčené jej uspokojenie z likvidačného zostatku. Takúto pohľadávku nemožno považovať za neoprávnenú, pretože z hľadiska hmotného práva nezaniká a je ju možné uspokojiť v súdnom alebo inom konaní za podmienky, že dlžník bude existovať a bude mať majetok. Odpoveď na otázku, či po skončení konkurzného konania zostane spoločnosti úpadcu nejaký majetok alebo, či dôjde ku skončeniu konkurzu s dôsledkom, že sa spoločnosť úpadcu pre nemajetnosť bude zrušovať bez likvidácie a dôjde k jej výmazu rozhodnutím súdu, nemožno v konaní o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty vopred prejudikovať. Preto okolnosť, že priznaná náhrada trov konania úspešným účastníkom vylučovacieho konania nebude prípadne uspokojiteľná v konkurznom konaní, nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, resp. dôvod výnimočnosti podľa ust. § 150 O. s. p. pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania tak, ako to navrhol v odvolaní odporca.

Použitie ustanovenia § 150 O. s. p. musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, a to či už vzhľadom na okolnosti právnej veci alebo okolnosti na strane účastníkov konania, pretože ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, resp. za zavinenie sporu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa ust. § 150 O. s. p., pretože dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle tohto ustanovenia nie je daný tým, že ustanovenie § 33 ods. 1 ZKV vylučuje z uspokojenia trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konaní súvisiacom s konkurzom (nie je sporné, že predmetná vec bola takýmto konaním). Ustanovenie § 33 ods. 1 ZKV nerieši právo na priznanie trov konania, ale len otázku, v akom prípade sú trovy z uspokojenia vylúčené. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na rozhodnutie o náhrade trov konania a nemôže byť uplatnené ani ako dôvod hodný osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O. s. p., a to s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď navrhovateľom 1/ a 2/ podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov konania v sume 503,63 Eur, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní boli úspešnými účastníkmi navrhovatelia 1/ a 2/, ktorým podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na to, že navrhovateľom 1/ a 2/ v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky im ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. septembra 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová